

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/9/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2615010080
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2615010080.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Martina Žovinca a JUDr. Janky Klčovej, v trestnej veci proti obžalovanej W. K., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu v Senici zo dňa 29. septembra 2015, sp. zn. 1T/35/2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. mája 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovanej W. K., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bola obžalovaná W. K. uznaná za vinnú z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mala dopustiť na skutkovom základe, že dňa 24.6.2014 v čase asi o 23.30 hod. v meste Senica na ulici Hurbanova na voľnom priestranstve v blízkosti budovy spoločnosti Maxbel po predchádzajúcej slovnej hádke bezdôvodne fyzicky napadla O. S., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom M.. L. S. XXXX/XX, S. tým spôsobom, že priskočila k poškodenej a rukami ju sotila, v dôsledku čoho poškodená spadla na pravú ruku a na chrbát na zem, čím poškodenej spôsobila zranenia pomliaždenie mäkkých tkanív chrbta s odreninou kože, zlomeninu dolného konca vretennej kosti pravej hornej končatiny, zasahujúcu do zápästného kĺbu s posunom kostných úlomkov, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia 5 týždňov a dobu práceneschopnosti najmenej 6 týždňov podľa znaleckého posudku MUDr. Mariána Pamulu č. 089/14.

Za to súd obžalovanej podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody v trvaní 6 /šesť/ mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. jej určil skúšobnú dobu na 1 /jeden/ rok.

Podľa § 288 os. 1 Tr. por. súd poškodenú O. S. s nárokom na náhradu škody odkázal na konanie vo veciach občiansko-právnych.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie obžalovaná W. K. prostredníctvom svojho obhajcu, ktorá v písomne podanom odvolaní sa domáhala zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol, alternatívne vo veci rozhodol sám tak, že obžalovanú podľa § 285 písm. a/ Tr. por. spod obžaloby okresného prokurátora oslobodzuje. V dôvodoch odvolania poukázal predovšetkým na to, že vina obžalovanej nebola preukázaná nad všetku jej pochybnosť, pričom poukázal v podrobnostiach na svoju záverečnú reč na hlavnom pojednávaní, kde veľmi podrobne rozoberá vo veci vykonané dôkazy na základe ktorých má za to, že tieto bez akýchkoľvek pochybností vinu obžalovanej nepreukazujú. Zdôrazňuje tu predovšetkým výpovede obžalovanej, poškodenej, znalca z odboru zdravotníctva, pričom poukazuje práve na závery znaleckého posudku, ktoré dôkazy podľa jeho názoru vzájomne proti sebe stoja, sú rovnocennými dôkazmi, dokonca svedčiacie viac v prospech obžalovanej, a má za to, že vyhodnotenie týchto dôkazov zo strany súdu je nepostačujúce, nakoľko neboli produkované také dôkazy, ktoré by vinu obžalovanej jednoznačne potvrdzovali.

Zástupca krajského prokurátora navrhol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť, nakoľko rozsudok okresného súdu považoval vo všetkých jeho výrokoch za správny a zákonný.

Krajský súd na podklade podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré rozsudku predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

V postupe okresného súdu neboli zistené chyby, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku rozsudku.

Okresný súd skutok opísaný v obžalobnom návrhu prejednal v celej šírke v súlade s ustanovením § 278 Tr. por. a z vykonaných dôkazov po ich vecnom vyhodnotení vyvodil skutkové závery, ktoré z nich vyplývajú, a skutok posúdil podľa znakov trestného činu, z ktorého uznal obžalovanú za vinnú.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaná sa dopustila skutku tak, ako jej to kladie za vinu obžaloba a prvostupňový rozsudok.

Súd prvého stupňa v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne a veľmi podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovanej. Pokiaľ ide o rozsah vykonaného dokazovania, okresný súd v napadnutom rozsudku v dôvodoch veľmi podrobne jednotlivé dôkazy rozoberá, pričom sa náležitým spôsobom a dôsledne vysporadúva i s obhajobnými tvrdeniami obžalovanej prednesenej v záverečnej reči obhajcu obžalovanej. V tomto smere je potrebné poukázať predovšetkým na závery znalca MUDr. Mariána Pamulu, ktorý na hlavnom pojednávaní v plnom rozsahu zotrval na záveroch písomne podaného znaleckého posudku, ktorého podstatné znenie okresný súd veľmi podrobne, obsiahle rozoberá v dôvodoch napadnutého rozsudku. Pokiaľ sa obžalovaná opiera o znalecký posudok a jeho závery, a najmä na skutočnosti, že znalec v záveroch pripustil, resp. poukázal na to, že pád na zem nemusí byť potencovaný iným násilím, no nedá sa ani vylúčiť, že by mohlo pádu predchádzať sotenie, či dotknutie, pričom v praxi je možné sa stretnúť so vznikom tohto zranenia pri páde bez cudzieho zavinenia, i po pádoch zavinených inou osobou takého závery znaleckého posudku o ktorého sa obžalovaná opiera a vykladá ich vo svoj prospech je však potrebné zhodnotiť v kontexte so všetkými vykonanými dôkazmi. V súvislosti s tým je potrebné poznamenať, resp. poukázať predovšetkým na okolnosť, že v spise je zdokumentovaný záznam o poskytnutí lekárskej prvej pomoci poškodenej, kde bolo preukázané, že dňa 25.6.2014 o 00.30 hod. bola poškodenej poskytnutá lekárska prvá pomoc, v dôsledku zranení, ktoré mala utrpieť tak, že bola napadnutá známou osobou - sotená o stenu, spadla na zem a udrela si pravú ruku a chrbát, bez poruchy vedomia. Už samotná táto okolnosť nasvedčuje tomu, že výpoveď samotnej poškodenej v tomto smere plne korešponduje s tými závermi znaleckého posudku, v ktorých sa konštatuje, že pádu mohlo predchádzať sotenie, či hrknutie, teda k samotnému mechanizmu došlo zavinením inej osoby. Je teda zrejmé, že okresný súd nepovažoval samotný znalecký posudok za jednoznačný a rozhodujúci dôkaz v predmetnej trestnej veci, ale vychádzal i z podporných dôkazov a to predovšetkým z výpovede poškodenej, ako i zo samotného lekárskeho záznamu poskytnutím prvej pomoci, ktoré korešpondujú so závermi znaleckého posudku ale i z celkového priebehu skutku a okolností za ktorých sa odohral a za takéhoto stavu nebol dôvod pochybovať o hodnovernosti výpovede poškodenej, nakoľko sa dá len ťažko predpokladať, že v stave, kedy dochádzalo k ošetrovaniu by si takúto alternatívu bola poškodenej vymyslela pričom jej tvrdenia korešpondujú i s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi.

Krajský súd sa pokiaľ ide o úvahy okresného súdu ohľadom viny obžalovanej v plnom rozsahu s týmito závermi stotožnil a podľa názoru krajského súdu vina obžalovanej v tomto smere bola jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázaná a to i napriek obhajobným tvrdeniam o rovnosti vo veci vykonaných dôkazov, kde podľa názoru krajského súdu dôkazy svedčiacie v neprospech obžalovanej sú v dostatočnej miere opodstatnené, a vyznievajú presvedčivejšie ako dôkazy svedčiacie v jej prospech. Za takého stavu preto krajský súd výrok o vine považoval za správny a zákonný.

Keďže všetky dôkazy preukazujúce vinu obžalovanej boli vykonané v súlade so zákonom a ani odvolací súd nezistil dôvod týmto neveriť, osvojil si výrok o vine a právnom posúdení skutku z prvostupňového rozsudku. V podrobnostiach v tomto smere krajský súd poukazuje na správne a vyčerpávajúce dôvody prvostupňového rozsudku.

Rovnako správne postupoval okresný súd aj pri úvahách o druhu a výmere trestu, a uložil obžalovanej trest, ktorý zodpovedá všetkým zásadám pre ukladanie trestu. Zhodnotil predovšetkým závažnosť konania obžalovanej, osobné pomery, charakter trestnej činnosti, pričom zohľadnil poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Tr. zák., teda, že obžalovaná viedla pred spáchaním trestného činu riadny život, pričom priťažujúca okolnosť zistená nebola. Vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností potom správne okresný súd pri ukladaní trestu vychádzal zo zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorej hornú

hranicu znížil v zmysle ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zák. o jednu tretinu a teda vychádzal z trestnej sadzby 6 mesiacov až 18 mesiacov, a uložil obžalovanej trest odňatia slobody na samej dolnej hranici takto vymeranej trestnej sadzby v trvaní 6 mesiacov , s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka.

Takto uložený trest i krajský súd považoval za trest primeraný a zodpovedajúci zákonu.

Nakoľko krajský súd nezistil žiadne pochybenia ani porušenia zákona, ani pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, odvolanie obžalovanej W. K. podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.